

“Ağızdan çıkan ses, kelime, söz ve onun kaynaklandığı duygu ile ilgileniyorum. İçimizdeki bir duyguyu söze dökmek kendimizi daha derinden dinlemeyi gerektirir. Asıl olanla bir bağ kurarız; duygularımızın dizilimindeki bize özgü olan şifreyi çözeriz. İçimize bakarız, bazen uzun süre susarız, sonra söyleriz, tekrar tekrar dile getiririz. Tıpkı kızgınlığımızı haykırmak, sevincimizi gülümsemek gibi söz de bedenimizden kelimelerle atılır. Ağızdan çıkan ses duygumu dışarı çıkarabiliyorsa beni de tanımlar ve tamlar.”

Ayşe Tülay söylenen ve söylen(e)meyenle, duyulan ve duyul(a)mayanla, harflerin, kelimelerin artarda dizilişiyile, aradaki boşluklarla, anlaşılana ve anlaşıl(a)mayanla ilgilenir. Nesnel bir malzeme olarak kullandığı harf ve kelimeleri biçim ve imgelerle karşılaştırarak aralarındaki geçirgenliği ve karmaşık ilişkiyi imler. Yapıtlarında sıklıkla yer alan dikdörtgen hem mimari bir alan olarak mekanın ve varlık olarak bedeninin hem de sesi temsil eden harflerin metaforu olarak kullanılır. Dikdörtgenler boşluğu, doluluğu, varlığı ve yokluğuyla anlam taşır. Duygularını ayrıştırıp, irdeleyerek oluşturduğu kelimeler, biçimler ve imgeler bir araya geldiğinde üzerinde çalıştığı olguları birden fazla eksene yerleştirerek boyutlandırır. İşleri kişisel yaşamıyla toplumsal yaşam arasında salınır.

Organik materyaller (taş, toprak, buğday), hazır objeler (led, pleksiglas, kumaş), ses, ışık, renk ve form gibi malzemelerle kurduğu ilişkiler; dönüştürdüğü, işaret ettiği, tekrarladığı tüm olguları kendi sistemiyle görünür kılar.

"I am interested in the sound that comes out of the mouth, the word, the speech, and the emotion from which it originates. Expressing an inner emotion requires listening to ourselves more deeply. We establish a connection with what is essential; we decipher the unique code in the alignment of our emotions. We look inside ourselves, sometimes we stay silent for a long time, then we speak, we express again and again. Just as we shout our anger and smile our joy, words are also cast out from our bodies in the form of words. If the sound coming out of my mouth can express my emotion, it also defines and completes me."

Ayşe Tülay is interested in what is said and unsaid, what is heard and unheard, the sequence of letters and words, the gaps between them, and what is understood and misunderstood. By comparing the letters and words she uses as objective materials with shapes and images, she signifies the permeability and complex relationship between them. The rectangular shape, which frequently appears in her works, is used as a metaphor for the letters representing sound, both as an architectural space and as a body. Rectangles carry meaning with their emptiness, fullness, presence, and absence. The words, shapes, and images she creates by dissecting and examining her emotions come together, placing the phenomena she works on into multiple axes, giving them dimension. Her works oscillate between personal and social life.

The relationships established with organic materials (stone, soil, wheat), ready-made objects (LED, plexiglass, fabric), sound, light, color, and form; all the phenomena it transforms, points to, and repeats become visible through its own system.